

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617200309
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2017:8617200309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ECLI:SK:OSSK:2017:8617200309.1
2C/4/2017-37
8617200309

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, sudca JUDr. Mária Tvrdíková, v právnej veci žalobcu E., zastúpená advokátom JUDr. Matúšom Motykom, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 50 487 108, proti žalovanému PROFÍ CREDIT Slovakia, a.s., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátkou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubányho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný z a p l a t iť žalobkyni sumu vo výške 537,53 Eur s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 10.9.2015 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanému domáhala zaplatenia bezdôvodného obohatenia vo výške 537,53 Eur s 8,05 % úrokom z omeškania ročne od 10.9.2015 do zaplatenia.

-2-

2C/4/2017

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 21.4. 2010 uzavrela so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru s úverovým rámcom vo výške 450,- Eur. Počas trvania revolvingového úveru jej žalovaný poskytol finančné prostriedky vo výške 817,04 Eur, čo vyplýva z predložených výpisov z účtu. Poskytnuté finančné prostriedky riadne splácala do konca roka 2014, avšak následne sa dostala do zlej finančnej situácie a z tohto dôvodu

úver prestala splácať. Žalovaný sa preto žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Svidník dňa 9.4.2015 domáhal zaplata sumy 791,63 Eur s prísl. a náhrady trov konania. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 11.1.2016 č.k. XC/XXX/XXXX-XX. bolo konštatované, že podaná žaloba je v celom rozsahu nedôvodná z dôvodu, že úverová zmluva, ktorá je právnym titulom uplatňovaného nároku, neobsahuje zákonom požadované náležitosti. Ako vyplýva z citovaného rozsudku ako aj platobnej histórie (karta klienta), za celé obdobie úverového vzťahu, žalovanému v splátkach uhradila sumu 1.354,57 Eur. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 21.4.2010 neobsahuje zákonom požadované náležitosti, čo konštatoval aj Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 11.1. 2016, č.k. XC/XXX/XXXX-XX. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaje podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v spotrebiteľskej zmluve uviedol nesprávnu priemernú hodnotu RPMN, čo rovnako spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žalovaný jej reálne poskytol finančné prostriedky vo výške 817,04 Eur. Žalovanému zaplatila formou splátok celkovú sumu vo výške 1.354,57 Eur a žalovaný sa tak na jej úkor obohatil o sumu vo výške 537,53 Eur (1.354,57- 817,04).

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 4.3.2017 uviedol, že popiera tvrdenia žalobcu o tom, že zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/ a y/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 21.4.2010 bola uzavretá počas účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. a preto odkaz žalobcu na zákon č. 129/2010 Z.z. považuje za nedôvodný. Zmluva o revolvingovom úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa na jej lícnej strane, a tiež zmluvnými dojednaniami. Zároveň obsah zmluvy tvoria aj prílohy, ktoré v zmysle článku 7. ods. 7.1 zmluvných dojednaní sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. č.k. XXCo/IXX/XXXX - XXX, na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 a má za to, že tvrdenia žalobcu vychádzajú z nesprávneho posúdenia veci a nepreukazujú žiadny dôvod, ktorý by žalobcu oprávňoval požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Zároveň vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku z dôvodu absencie preukázania okamihu, v ktorom na strane žalobcu došlo k zisteniu tejto spornej skutočnosti - základného predpokladu pre plynutie subjektívnej premlčacej lehoty. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

-3-

2C/4/2017

5. Žalobkyňa v písomnom podaní zo dňa 3.4.2017 k vyjadreniu žalovaného k žalobe uviedla, že problematika bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bola vyriešená v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 11.1.2016 č.k. XC/XXX/XXXX-XX, ktorým bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá z dôvodu, že úverová zmluva, ktorá je právnym titulom uplatňovaného nároku, neobsahuje zákonom požadované náležitosti. Proti zamietavému výroku tohto rozsudku žalovaný dokonca ani nepodal odvolanie. S názorom žalovaného o potrebe aplikácie ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je možné súhlasiť, avšak takáto právna argumentácia mala zaznieť už v konaní Okresného súdu Svidník sp.zn. XC/XXX/XXXX. Napokon posudzovaná úverová zmluva neobsahuje ani náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu úverovej zmluvy a to podľa ust. § 4 ods. 2 písm. d/ a písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z.. Bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru bola v konaní Okresného súdu Svidník sp.zn. XC/XXX/XXXX konštatovaná dokonca aj z iných dôvodov ako je samotná absencia údajov vyžadovaných v zákone o spotrebiteľských úveroch. Bolo konštatované, že úver je bezúročný a bezpoplatkový aj z dôvodu nesprávneho uvedenia hodnoty priemernej RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ďalším dôvodom pre posúdenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového je výška úrokovej sadzby uvedená v spotrebiteľskej úverovej zmluve, ktorá je rozhodne v rozpore s dobrými mravmi a nebola jej poskytnutá súdna ochrana. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.11.2014, sp.zn. 3Co/114/2014 v právnej veci toho istého žalovaného. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného, túto považuje za nenáležitú a nedôvodnú. Žalobkyňa sa o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru a teda aj vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedela v konaní Okresného súdu Svidník, sp.zn. 8C/107/2015 od jej vtedajšieho právneho zástupcu. Na zastupovanie ho splnomocnila dňa 18.8.2015, čo vyplýva z plnomocenstva udeleného advokátovi. Žalobkyňa nemá žiadne právnické vzdelanie, preto po konzultácii s advokátom sa najskôr k tomuto dňu dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia. Žaloba bola súdu doručená dňa 26.1.2017, teda subjektívna premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia neuplynula.

6. Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 5.5.2017 k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, namietané skutočnosti sú nesprávne pre rozpor s ustanoveniami § 497 a nasl.

Obchodného zákonníka. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom požičaní peňažných prostriedkov. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a na jej uzavretie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými je dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, stanovenie sumy týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Samotné dojednanie o výške úrokov nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere. Pri posúdení tvrdení žalobcu uvádzaných v žalobe, teda ohľadne výšky úrokov, sú rozhodujúce tie ustanovenia (právne normy), ktoré danú otázku výslovne upravujú. Špeciálne ustanovenie neguje (vylučuje) z aplikácie všeobecné ustanovenie. Lex generalis sa nemôže uplatniť, ak jestvuje úprava v lex specialis (uznesenie NS SR sp. zn. 1M Cdo 8/2007). Ustanovenie § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka je svojou povahou a obsahom lex specialis, keďže ustanovenia Obchodného

-4-

2C/4/2017

zákonníka sa použijú v rozsahu, v akom nejaká otázka nie je (pre účely spotrebiteľských právnych vzťahov) upravená osobitne v Občianskom zákonníku. Zákomom v prípade úpravy maximálnej výšky odplaty bolo v rozhodnom čase pritom ustanovenie, ktoré upravovalo maximálnu výšku odplaty. Ak by uvedená hodnota, určená na jeho základe, bola prekročená, potom by v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka nešlo o neplatný právny úkon. Dlžník z takejto zmluvy by nebol povinný platiť len úrok v rozsahu prevyšujúcom najvyššiu prípustnú hodnotu. Z toho vyplýva, že návrh na určenie neplatnosti zmlúv o revolvingovom úvere odporuje zákonu, a to konkrétne § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý určuje iný právny následok v prípade rozporu výšky úrokov so zákonom, než aký tvrdí žalobca. Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXX. bola uzatvorená dňa 21.4.2010. Tento dátum je rozhodujúci, pretože sa použije v súvislosti s určením právnej úpravy, pre posúdenie jeho tvrdení o výške odplaty. Poukázal na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného ku dňu 21.4.2010, § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z. ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Táto právna úprava bola v prípade zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8300026890 dodržaná. RPMN uvedená v zmluve teda nebola neprimerane vysoká. Zároveň je neprípustné, aby osobitné pravidlo pre reguláciu bolo negatívne všeobecným a právne neurčitým ustanovením v § 3 Občianskeho zákonníka. Ustanovenia § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z. majú aplikačnú prednosť ako lex specialis, a tiež ako lex posteriori. Keďže RPMN v prípade uzavretej zmluvy predstavuje vyjadrenie celkových nákladov, ktoré sú tvorené len úrokom, potom hodnota úrokovej sadzby a RPMN sú v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami. V ich zmysle platí, že vyjadrenie odplaty ako celok nie je neplatné (ale len v časti) a zároveň, že sa stanovuje presná hranica, v akej je odplata prípustná.

7. Pojednávania konaného dňa 26.6.2017 sa zástupca žalovaného nezúčastnil, pričom sa zo svojej neúčasti ospravedlnil a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

8. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 21.4.2010 uzavrela žalobkyňa so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 450,- Eur. Počas trvania revolvingového úveru žalovaný žalobkyni poskytol finančné prostriedky v celkovej výške 817,04 Eur, čo vyplýva z predložených výpisov z účtu.

10. Zo spisu Okresného súdu Svidník, sp. zn.. súd zistil, že žalovaný sa v predmetnej veci v pozícii žalobcu voči žalobkyni v pozícii žalovanej domáhal zaplata sumy 791,63 Eur a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 791,63 Eur od 23.2.2015 do zaplata. Rozsudkom Okresného súdu Svidník sp.zn. 8C/107/2015 - 39 zo dňa 11.1.2016 bola predmetná žaloba zamietnutá, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.3.2016.

11. Z odôvodnenia rozsudku sp. zn 8C/107/2015 zo dňa 11.1.2016 vyplynulo, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

-5-

2C/4/2017

úveroch a to konečnú splatnosť úveru, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Ďalším dôvodom, pre ktorý je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov bo ten, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN a to v neprospech spotrebiteľa. Ako ďalší doplňujúci dôvod, pre ktorý nie je možné priznať nárok na odplatu za poskytnutý úver, považoval súd jeho výšku. Ročná úroková sadzba predmetného úveru bola v zmysle zmluvy 70,03%, pričom takáto úroková sadzba takmer 7 násobne prevyšovala priemerné úroky, za ktoré poskytovali banky obdobné spotrebiteľské úvery v tom istom období.

12. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

14. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

15. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Svidník, sp.zn. 8C/107/2015 - 35 zo dňa 11.1.2016 je evidentné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8300026890 neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy dňa 21.4.2010. Je potrebné prisvedčiť žalovanému, že predmetná úverová zmluva mala byť posudzovaná podľa zákona č. 258/2001 Z.z., nakoľko tento zákon bol účinný v čase uzavretia tejto zmluvy, avšak aj napriek tejto skutočnosti súd má za to, že predmetná úverová zmluva neobsahuje ani náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase podpisu úverovej zmluvy a to konkrétne § 4 ods. 2 písm. g/ a písm. i/. Poskytnutý úver je však bezúročný a bezpoplatkový aj z iných dôvodov, ako je absencia údajov vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z.z. Ďalším dôvodom, pre ktorý bol úver bezúročný a bez poplatkov bolo to, že v zmluve bola uvedená úroková sadzba, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a taktiež aj skutočnosť, že bola nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Všetky námietky, ktoré žalovaný použil voči podanej žalobe vo svojich písomných podaniach, mohol použiť v konaní pod sp. zn. 8C/107/2015, pričom proti tomuto rozsudku vydaného v tomto konaní nepodal ani odvolanie a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.3.2016.

-6-

2C/4/2017

17. Žalobkyňa ako dlžníčka mala zaplatiť žalovanému ako veriteľovi vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru sumu 817,04 % Eur, a preto rozdiel medzi istinou a reálne zaplatenou sumou v prospech žalovaného vo výške 1.354,57 Eur bolo bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne (1.354,57-817,04=537,53 Eur). Výška poskytnutej sumy žalobkyňi, ako aj suma zaplatená žalobkyňou bola preukázaná v konaní pod sp.zn. XC/XXX/XXXX a voči tejto výške žalovaný nemal žiadne námietky. Za bezdôvodné obohatenie žalovaného je možné považovať plnenie, ktoré žalovaný prijal nad rámec istiny úveru a preto z uvedených dôvodov súd návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel v celom rozsahu.

18. Vo vzťahu k námietke premlčania vznesenej žalovaným súd uvádza, že pri bezdôvodnom obohatení musí súd prihliadať v zmysle citovaného § 107 ods. 1 a 2. Občianskeho zákonníka tak na uplynutie subjektívnej lehoty (2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil), ako aj objektívnej lehoty (3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie 10 rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo). Vo vzťahu k subjektívnej lehote možno ustáliť, že žalobkyňa sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení v čase, keď navštívila právneho zástupcu, ktorého chcela splnomocniť na svoje zastupovanie v konaní pod sp. zn. XC/XXX/XXXX. V tomto konaní je pripojená plná moc advokáta JUDr. Ambróza Motyku dňa 18.8.2015. Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná na súd dňa 26.1.2017, preto má súd za to, že k uplynutiu subjektívnej lehoty nedošlo. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu, tak súd má za to, že žalovaný ako nebankový subjekt dlhodobo poskytujúci úvery (vrátane úverov spotrebiteľských) vo veľkom rozsahu a má povinnosť poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatváraných žalovaným (vrátane predmetnej zmluvy o úvere) sú formulované žalovaným ako dodávateľom a preto žalovaný zodpovedá za ich obsah a za to, aby boli v súlade s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov. Pokiaľ žalovaný vo svojich zmluvách neuvádzal údaje, ktoré vyžadoval zákon č. 258/2001 Z.z. , tak takéto bezdôvodné obohatenie získané takýmto postupom súd hodnotí ako bezdôvodné obohatenie úmyselné, na ktoré sa vzťahuje v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákona 10 ročná premlčacia lehota, ktorá od uzavretia predmetnej zmluvy (od kedy najskôr mohlo dôjsť k plneniu žalobkyne a tým vzniku bezdôvodného obohatenia žalovaného) dňa 15.4.2010, taktiež do podania žaloby na súd dňa 26.1.2017 neuplynula. Preto súd námietku premlčania vznesenú žalovaným vyhodnotil ako nedôvodnú.

19. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu a preto súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania (100 %). O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

-7-

2C/4/2017

POUČENIE :

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od .doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods.1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.
- (§ 366 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

-8-

2C/4/2017

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo Svidníku dňa 26. júna 2017

JUDr. Mária Tvrdíková
sudca

Kanc, doručiť!